

[Flygaard.]

møder med en positiv indstilling til at gøre en sådant stykke arbejde, at der kommer noget fornuftigt ud af det foreliggende lovforslag.

Birgit Busk (U):

De uafhængige kan principielt give tilslutning til den decentralisering af planlægningen, som forslaget er udtryk for. Det er naturligt, at dette arbejde i så høj grad som muligt lægges ud i de lokale organer, som meget bedre end centrale myndigheder kender forholdene på stedet og kan tage hensyn hertil.

Når dette er sagt, vil jeg dog gerne tilføje, at der efter de uafhængiges opfattelse kan sættes et stort spørgsmålstejn ved, om det er nødvendigt at inddrage så mange områder under den kommunale eller statslige planlægning, som lovforslaget gør. Vi er alvorligt bange for, at forslaget i sin tendens er en videreførelse af den umyndiggørelse af borgerne og den styrkelse af myndighederne, som har været fremherskende her i landet i de sidste mange år. Vi er endvidere bange for, at den besparelse i statsadministrationen, som decentraliseringen af planlægningen muligvis — jeg siger udtrykkelig muligvis — vil medføre, vil blive modsvaret af en langt større udvidelse af den lokale administration, og det er jo egentlig ikke den vej, vi bør gå.

Jeg synes, det er rigtigt, at hele dette problemkompleks, således som regeringen ønsker det, i de kommende måneder bliver underkastet en bred, folkelig debat. Og jeg er glad for regeringens forhåndstilsagn om ikke at lægge sig fast på forslagets ordlyd, men tage hensyn til de synspunkter og anskuelser, som vil fremkomme under denne debat.

Som jeg allerede har sagt, kan de uafhængige give tilslutning til princippet om at lægge afgørelsen også på disse områder ud til de lokale organer som ansvarlige over for den lokale befolkning. Men der er mangt og

meget i forslagets enkeltheder, som må ændres, hvis vi skal kunne acceptere det.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Må jeg sige i anledning af fru Birgit Busks hjertesuk i indledningen af hendes tale her om, at dette nødig skulle blive en videreførelse af nogen form for umyndiggørelse, at det er jeg ganske enig i. Jeg mener, at dette lovforslag har det modsatte sigte. Planlægning må i et moderne samfund have ét hovedformål, nemlig at stille de enkelte mennesker fri inden for de eksisterende rammer og inden for de eksisterende planer. Planlægningslovgivningen er altså efter mit skøn netop en beskyttelse af menneskers interesse og ikke modsat. Jeg mener altså ikke, der i denne planlægningslov, så lidt som i vore planlægningslove i øvrigt, ligger nogen form for umyndiggørelse, men tværtimod et forsøg på at opstille nogle regler, hvorefter vi et indviklet, moderne samfund kan leve sammen uden at træde hinanden for nær og uden ved vor adfærd at genere andre menneskers adfærd. Det er derfor, planlægningslove er nødvendige. Jeg synes, at vi med det lovforslag, vi her behandler, netop prøver på at skabe sådanne rammer og at trække mennesker med ind i de beslutninger, der vedkommer dem. Det har i hvert fald været intentionen.

Må jeg efter denne meget generelle bemærkning sige nogle — ikke alt for mange — sætninger om hvert af de mere principielle spørgsmål, der er blevet trukket frem, idet jeg går ud fra, at alle ordførere vil have forståelse for, at jeg ikke skal gå ind i de mange detaljer, der er trukket frem. Det får vi jo lejlighed til ved gennemgangen af lovforslaget i udvalget. Men jeg synes, der er nogle vigtige og væsentlige punkter, som jeg gerne vil gøre bemærkninger til.

Flere ordførere, hr. Auken, hr. Ingomar Petersen og andre, har nævnt problemerne omkring overgangsordningerne. Det er rigtigt, at overgangsordningerne, som de er foreslået, måske går videre, end man i første